

ANNONS

lördag den 16 maj kl 12, 14 och 16

ORKESTERBUS

Säsongens sista Nallekonsert®
Gästspel med Sigurd Barrett och
Danske Bamse från Kongens By

Sigurd Barret "Vår generations Victor Borge" hör till superligan av danska underhållare. Med sin show har han tillsammans med DR-symfonikerna glatt stora och små med klassiskt, jazz och ekvilibristiskt pianospel.

Nalle såg honom på dansk TV, ringde och bjöd honom till Malmö SymfoniOrkester på stubben. Nu kommer han över bron för att spela med Nalle och möta sin nya svenska publik.

biljetter 040-34 35 00

MALMÖ SYMFONIORKESTER

SCHWEIZERSNITS

MALMÖ KONSERTHUS, TORSDAG 23 APRIL KL 19.30

2008/2009

MALMÖ SYMFONIORKESTER

MARIO VENZAGO dirigent

CHRISTIAN POLTÉRA cello

Marika Fältskog, konsertmästare

RICHARD WAGNER (1813-1883)
Tannhäuser, uvertyr WWV 70 / 15 min

ROBERT SCHUMANN (1810-1856)
Cellokonsert a-moll op 129 / 30 min
Nicht zu schnell
Langsam
Etwas lebhafter, Sehr lebhaft

PAUS

ARTHUR HONEGGER (1892-1955)
Symfoni nr 3, "Symphonie liturgique" H 186 / 30 min
Allegro marcato. Dies irae
Adagio. De profundis clamavi ad te
Andante. Dona nobis pacem

Christian Poltéra signerar skivor i övre foajén under pausen.

MARIO VENZAGO dirigent

Mario Venzago är chefsdirigent för Indianapolis Symphony Orchestra sedan 2001. Chefsskapet för Göteborgs Symfoniker, som han tillträdde 2004, avslutades säsongen 2006/2007. Venzago föddes 1948 i Zürich där han utbildade sig till pianist och tog senare dirigentlektioner för legendariske Hans Swarowsky i Wien. Under mer än tio år gjorde Venzago samtidigt kar-

riär som konsertpianist och dirigent. I slutet av 1970-talet tog han beslutet att i fortsättningen enbart arbeta som dirigent och har bl a varit chefsdirigent för symfoniorkestern i Basel, Deutsche Kammerphilharmonie i Bremen samt för operahuset i Graz och Heidelberg.

Åren 2000–2003 var han konstnärligt ansvarig för sommarfestivalerna med Baltimore Symphony Orchestra i USA och från säsongen 2008/2009 är han orkesterns förste gästdirigent. Mario Venzago har ett grundmurat internationellt rykte som en framstående dirigent. Han framträder regelbundet med Martha Argerich, Gidon Kremer, Michail Pletnev, Maxim Vengerov, Agnes Baltsa och Krystian Zimerman och samarbetar med orkestrar som Berlinfilharmonikerna, Bostons symfoniorkester, Londons filharmoniker, Gewandhausorkestern i Leipzig och Orchestre de Paris. Han är uppfostrad i en kontinental musiktradition och har en stark dragning till den romantiska repertoaren, särskilt Mendelssohn och Schumann, men har också ett speciellt intresse för 1900-talstonsättare som Janáček och Schönberg. Venzago är också själv verksam som tonsättare. Flera inspelningar med Mario Venzago som dirigent har belönats med internationella priser som Diapason d'Or och Grand Prix du Disque. Hans tolkning av Janáceks Glagolitisk festmässa har rönt stor internationell uppmärksamhet och Schumanns symfonier finns i en kritikerrosad utgåva på Novalis. För BIS har Mario Venzago och Göteborgs Symfoniker spelat in symfonier av Hilding Rosenberg samt världspremiären av Gubajdulinas flöjtkonsert med solisten Sharon Bezaly.

Venzago fick - som vanligt - strålande recensioner vid senaste besöket hos MSO under Music Around-festivalen i höstas. "... Rosenbergs Symfoni nr 6, Sinfonia semplice, som i Mario Venzagos något egensinniga tolkning blev fräsch, färgstark och i högsta grad njutbar; normalt brukar den kännas litet gnagd av tidens tand... Venzagos omsorg om detaljerna och visionära syn på helheten fick denna konsertkväll till något extra minnesvärt." /Lars-Erik Larsson, Skånska Dagbladet 11/10 2008

CHRISTIAN POLTÉRA cello

Schweiziske cellisten Christian Poltéra har gått från "lovande" till väletablerad musiker. Han vann Borletti-Buitoni-tävlingen 2004, var New Generation Artist 2001-2004 på brittiska BBC Radio 3 och utnämndes 2006/2007 till Rising star av European Concert Hall Organisation, vilket betyder att han hör till världens främsta cellister.

Christian Poltéra utbildade sig för Nancy Chumachenko och Boris Pergamensjikov samt för Heinrich Schiff i Salzburg och Wien. Som solist har Poltéra spelat med bl a Tonhalleorkestern i hemstaden Zürich, Gewandhausorkestern i Leipzig, symfoniorkestrarna i Wien, Bamberg och Düsseldorf, Oslofilharmonikerna, radiosymfonikerna i Stockholm, Turin, Moskva och BBC-symfonikerna i London. Christian Poltéra gjorde sin amerikanska debut 2006 som solist i Martins Cellokonsert med American Symphony Orchestra i Avery Fisher Hall, New York. Han är även en entusiastisk kammarmusiker och framträder med Christian Tetzlaff, Lars Vogt och Zehetmair-, Aurnyn-, och Artemiskvartetterna samt är medlem i en nystartad trio med Frank Peter Zimmermann (violin) och Antoine Tamestit (viola). Poltéra spelar också regelbundet tillsammans med pianisterna Kathryn Stott och Polina Lesjenko och är en flitig gäst vid festivalerna i Rheingau och Schleswig-Holstein m fl.

Christian Poltéra finns utgiven bl a på EMI, Deutsche Grammophon, Chandos och BIS. Med Malmö SymfoniOrkester har han på BIS spelat in schweizisk cellomusik av Othmar Schoeck samt cellokonserterna av Frank Martin och Arthur Honegger, som fått mycket fin kritik. Senaste CD:n med cellokonserterna av Dutilleux och Lutoslawski kommer ut på BIS i höst.

RICHARD WAGNER

Tannhäuser, Uvertyr

Trots att Richard Wagner komponerade musik i många olika genrer är det som operatonsättare han har blivit känd. Många av de övriga verken komponerades också för röst, oftast till piano- eller orkesterackompanjemang. De flesta av Wagners operor, t ex Den flygande holländaren (1841), Tristan och Isolde (1857-1859), Mästersångarna i Nürnberg (1862-1867) och Nibelungens ring (1853-1874), blev mycket tidigt repertoarverk och framförs idag flitigt vid operahus världen över. Trots fokuseringen på operagenren framförs Wagners verk även i konserthusen tack vare de fristående orkesterförspelet till operorna, de så kallade uvertyrerna, som ger lyssnaren en uppfattning om de motiv och musikaliska karaktärer som följer i själva operan. Denna typ av tematisk och motivisk presentation illustreras tydligt bl a i uvertyren till Tannhäuser (1843-1865). Wagner utvecklade ledmotivstekniken, som innebär att ett tema eller motiv förknippas med en viss rollfigur och kan dyka upp i musiken som en föraning om att just den rollfiguren strax skall göra sin entré på scenen. Många av Wagners operor har tillkommit under en period av flera år. Det beror delvis på verkens stora omfattning, men även på tonsättarens kritiska hållning till sina egna verk. Även här är Tannhäuser, vars tillkomstperiod sträcker sig över 22 år (1843-1865), ett tydligt exempel. Wagner återkom ständigt till verket, som uruppfördes i Dresden 1845, för att förbättra och förnya partituret. Även efter 1865 föreligger revideringar gjorda av tonsättaren själv. De två versioner som oftast framförs idag är de så kallade Dresden- och Parisversionerna. Den stilla koralliknande inledningen i blåsarna följs av en vacker stråkkantilena som växer i sekvenser fram emot den efterföljande pampiga blåsarinsatsen. Efter en lång rad tematiska kulminationer återkommer den inledande koralliknande musiken men nu i full orkesterdräkt.

© Rolf Martinsson

ROBERT SCHUMANN

Cellokonsert

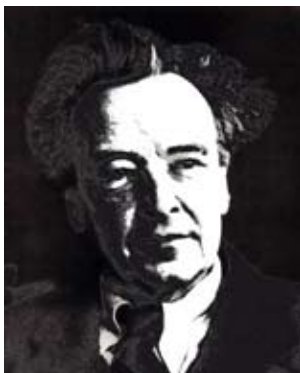
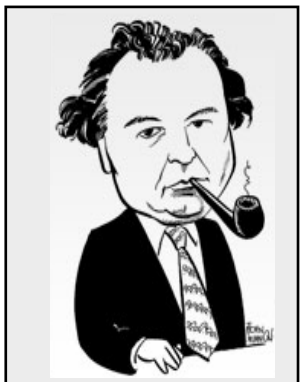
Robert Schumanns cellokonsert, komponerad i Düsseldorf 1850, räknas idag som en av de främsta solokonserterna för instrumentet. Verket är mer inåtvänt än hans pianokonsert (1841) och exponerar snarare cellons sängbarhet och melodiska kvalitéer över ett stort register än den virtuosa sidan av instrumentet. Orkestersatsen är sparsmakat komponerad och tydligt tillbakahållen när solisten spelar, vilket ibland ger en nästan kammarmusikalisk upplevelse. Det är helt oliket det sätt på vilket han orkestrerat sin pianokonsert, som naturligtvis har med soloinstrumentets dynamiska uttrycksmöjligheter att göra. Första satsen inleds med några få orkestertakter innan solisten presenterar det inledande passionerade temat. Som så ofta i den klassiska och tidiga romantiska repertoaren spelar ABA-formen en viktig roll. Så även här. Efter det inledande temats presentation för musiken in lyssnaren i nya musikaliska landskap för att mot slutet av första satsen återupprepa det inledande motivet, och formen ABA är fullbordad. Den vackra andra satsen rymmer en intim pärla: solisten spelar en serie dubbelgrepp och man kan för ett ögonblick tydligt höra två parallella cellostämmer eller tvåstämmiga ackord. Verket avslutas med en livlig finalats med distinkta tuttipartier varvat med växelspel mellan solist och orkester. I den avslutande solokadensen kan man tydligt höra verkets inledande tema åter presenteras och bearbetas i solostämman.

© Rolf Martinsson

ARTHUR HONEGGER

Symfoni nr 3, "Symphonie liturgique"

Arthur Honegger räknas som en av de största franska tonsättarna i sin generation. Tillsammans med bl a Francis Poulenc (1899-1963) och Darius Milhaud (1892-1974) bildade Honegger den neoklassiska tonsättargruppen Les Six, som en reaktion mot impressionism och Wagnerism. Honegger blev känd för sitt orkesterverk Pacific 231 (1923), ett motoriskt verk inspirerat av lokomotivets ljud och rytm. Han komponerade även film-musik och mellan 1942-1943 tillkom 11 filmpartiturer. Sammantaget skrev Honegger fem symfonier, varav några med titlar. Symphonie liturgique (1945-1946) är musik som botten i djupa personliga upplevelser av krig och ockupation och nyvunnen frihet. Honegger ger själv bakgrunden till tredje symfonin. Den är skriven "... som den moderna människans reaktion mot barbari, idioti, lidande, maskineri och byråkrati". De tre satserna beskriver han som "elände, lycka och mänskligheten". Hans allt djupare katolska övertygelse och tro fick honom att välja titlar ur den katolska liturgin. Första satsen utmanar lyssnaren med sitt kärva tonspråk, medan andrasatsen har en melodisk vacker romantisk sötnä där solistiska insatser i orkestern väver sköra kontrapunktiska vävar. Sista satsen, som inledningsvis är mekanisk och marschartad, avslutas med en nästan himmelsk musik där piccoloflöjten ensam svävar högt över ackompanjemanget.

© Rolf Martinsson

MALMÖ SYMFONIORKESTER

I kväll spelar:

Förste konsertmästare

Marika Fältskog

Andre konsertmästare

Malin Nyström

Tredje konsertmästare

Xiao-Ming Ma

Violin 1

Göran Rydström
AnnSofi Backman Fröberg
Hans Ulrik Jeppesen
Leif Johannesson
Eva Härdelin-Rydström
Iva Aulin-Tidstrand
Britt Forsströmson
Olga Gustafson
BenjaminMönnekes
Wojtek Mileros
Staffan Arvidsson

Violin 2

Klas-Göran Wahlgren
Line Fredens
Roland Sanssröm
Lovisa Wahlgren
Peter Lorentzen
Peter Axéll
Åke Hult
Göran Eklundh
Anna Rosén
Vivi Jørgensen
Paul Slawik
Hedda Heiskanen

Viola

Björn Arnholdt-Olsson
Gunnar Jedvik
Rein Ader
Lars Rådelius
Bo-Inge Karlsson

Linda Fredriksson

Lars Rådelius

Annika Lindström Nilsson

Agata Zwarycz

Altin Tafilaj

Lukasz Liso

Cello

Niels Ullner
Samuli Örnströmer
Annette Helmers
Åsa Jacobsson
Karin Gustavsson
Roland Sparrmo
Rebecka Ronge Svensson
Ulrika Lauridsen
Ulrika Mårtensson

Kontrabas

Lukasz Jamer
Anders Rudnert
Johannes Parkler
Kjetil Laukholm
Maren Reck
Jordan Scapinello
Krzysztof Poznanski

Flöjt

Malin Nordlöf
Brit Halvorsen
Johan Hedelius

Oboe

Christianne Brommann
Annika Härdelin-Sandström
Vincent Tizon

Klarinett

Andreas Sundén
Anders Eriksson
Carl-Johan Stjernström

Fagott

Annika Amundsen
Lars Wallén
Gabriella Bergman

Horn

Henrik Halén
Einar Öhman
Gunnar Rohlén
Bertil Fridh
Thomas Nilsson
Helene Gustafsson

Trumpet

Björn Lovén
Per Ivarsson
Kjell-Åke Pettersson
Per Falck

Trombon

Olle Elfström
Mikael Lundqvist
Eiyvind Somerfelt

Tuba

Christoffer Brøthe

Timpani

Magnus Ohlsson

Slagverk

Richard Sundstedt
Bo Håkansson
Anders Hassgård
Thomas Widlund

Harpa

Lena Petersson

Piano

Izolda Lindberg-Suslak